

«یک خواننده بزرگ» - ۷ داده از زندگی ایرینا آرخیپووا (۱۹۲۵ - ۲۰۱۰) بمناسبت دهمین سالروز مرگ خواننده

ایرینا آرخیپووا - خواننده افسانه‌ای روسی است، که دارای آوای [صدای] متسو - سوپرانو [آوای میانی. زنانه] با زیبایی شگفت‌انگیزی بود. آوای او دارای سایه روشنی پربار بود، که به درون ژرفای روان آدمی رخنه می‌کرد. در این نوشته ما چند داده از زندگی این خواننده بسیار خوب ارائه خواهیم کرد.

۱. ایرینا آرخیپووا در سال ۱۹۲۵ در مسکو در خانواده‌ای، که موسیقی همواره در آن جایگاه ویژه ای داشت، بدنیا آمد. مادر آرخیپووا در خانه نمایش بزرگ [بالشوی تئاتر] می‌خواند، و پدر او به نواختن بر روی چند ساز موسیقی کتش داشت. پدر و مادر، از کتش دختر خود پشتیبانی کرده و آنرا گسترش می‌دادند، چه نگارگری [نقاشی]، چه آوازخوانی و چه یادگیری نوازندگی بر روی فورته پیانو.

۲. او می‌توانست بناسازی شایسته شود، زیرا در سال ۱۹۴۸ ایرینا دانشکده بناسازی را در شهر زادبومی‌اش بپایان رساند. پس از دریافت پایان‌نامه سرخ، او کمی در رشته خود سرگرم به کار شد. حتی دانشکده دارایی در مسکو بنابر شمای پیشنهادی او ساخته شد.

۳. نخستین اجرای آرخیپووا در برابر مردم در همان دانشکده ساختمان‌سازی رخ داد. نخستین آموزگاری که دنیای نمایش آوازی را برای خواننده جوان گشود، نادردا مالیشوا بود. آرزوی خوانندگی و کتش به موسیقی در زندگی او جای نخست را بدست آورد - و در سال ۱۹۵۳ ایرینا آرخیپووا آموزشگاه والای موسیقی مسکو را بپایان رساند.

۴. دو سال پس از پایان آموزشگاه والای موسیقی، آرخیپووا در یک خانه نمایش در بخش اسوردلوسک سرگرم به کار و کارآزمایی [تجربه اندوزی] شد. در آنجا او برای نخستین بار در زندگی، «کارمن» را خواند.

۵. از سال ۱۹۵۶ تا سال ۱۹۸۸ آرخیپووا بر روی پهنه نمایش خانه نمایش بزرگ [بالشوی تئاتر] می‌خواند و گردشگری‌های هنری بسیار انجام می‌داد. او نمونه‌های پرشمار با سرشت‌های گوناگون آفرید: لیوباشای پرشور، کارمن گران‌سر [مغرور]، شارلوتتای افسونگر، مارینا مینشک باشکوه و بخش‌های متسسو - سوپرانوی بسیار دیگر. اما، مارفا از «خوانشینا»، دوست‌داشتنی‌ترین بخش خواننده بشمار می‌آمد.

۶. در سال ۱۹۹۳ در کانون زندگی‌نامه کمبریج، ایرینا آرخیپووا را در یک راج با ف. شالیپین، ن. ابوخوف و دیگران جای داده، او را «آدم سده» [هنرمند سده بیستم] نامیدند.

۷. او در آموزشگاه والای موسیقی مسکو آموزش می‌داد و هموند گروه داوران در پیکارهای آوازی گوناگون بشمار می‌آمد. گذشته از آن، در سال ۱۹۹۳ خواننده بنیاد خود را برای پشتیبانی از خوانندگان جوان پایه‌گذاری کرد.

ایرینا آرخیپووا - خواننده‌ای تک ویژه [منحصر بفرد] بشمار می‌آمد. او نه تنها بخاطر شایستگی و نیروی پشتکار به چنان بلندی‌هایی دست یافت، بلکه همچنین بخاطر سخت کاری خود. در برابر خواننده می‌توان در آرامگاه نوودیچی در مسکو سر خم آورد.

ایرینا آرخیپووا: زندگی نامه کوتاه

نام: ایرینا آرخیپووا (Irina Archipova)
 نام پدر: کنستانتین
 تاریخ زایش: ۲ ژانویه ۱۹۲۵
 مکان زایش: شهر مسکو
 تاریخ مرگ: ۱۱ فوریه ۲۰۱۰ (۸۵ سال)
 بلندی: ۱۷۲ سانت
 نشان ستاره ای [زودیاک]: بز کوهی
 نشانه در گاهنامه آسمانی: خاوری: گاو نر
 مکان هنری: جای: ۶۳۰ در میان موسیقی دانان روسی

زندگی نامه ایرینا آرخیپووا

ایرینا آرخیپووا در سال ۱۹۲۵ در شهر مسکو در خانواده بناساز نامدار، کنستانتین وتوشکین بدنیا آمد. در کنار پیشه کارشناسی خود، پدر ایرینا دارای درآیش [استعداد] موسیقایی بود و سازهای گوناگونی را می نواخت. مادر او، یودوکیا گاددا، در گروه آوازی خانۀ نمایش بزرگ [بالشوی تئاتر] می خواند. از اینرو، ایرینا موسیقی زنده را همواره در خانۀ پدر و مادری می شنید، و از کودکی به دبستان موسیقی می رفت.

دیرتر او شروع به بازدید از آموزشگاهی بنام آموزشگاه گنسنین ها کرد، در جایی که الگا گولوبه وا، و سپس الگا گنسنینا آموزگاران او بشمار می آمدند. پدر و مادر، درآیش [استعداد] موسیقایی دختر خود را می دیدند، اما بر آن شدند، تا پیشه بناسازی برای زندگی آتی او بهتر خواهد بود، تا آموزش موسیقی. هنگامی که ایرینا وارد سال پایانی دبیرستان شد، جنگ شروع شد، و خانواده به تاشکند رفت. در آنجا ایرینا در سال ۱۹۴۲ در دانشکده بناسازی پذیرفته شد. و پس از یکسال شروع به آموزش آواز در کارگاه وابسته به دانشکده کرد. نادرثا مالیشوا آموزگار آرخیپووا بود. درست در بازدید از همین کارگاه بود که آشنایی راستین خواننده آتی با هنر نمایش آوازی آغاز شد. این رویداد، نخستین پله زندگی هنری آفرینشگرانه او شد.

ایرینا سخت کوشانه در کارگاه کار می کرد، بی آنکه از تلاش آماده سازی خود همچون یک بناساز کم کند. او نمودار سازی [طراحی] بنای یادبود بیاد سربازان هلاک شده در سواستوپل را جستار پایان نامه آموزشی خود برگزید. در آن زمان تنها سه سال از پایان جنگ می گذشت، و چنین بناهای یادبودی هنوز ساخته نشده بودند. از اینرو، این اندیشه ی نو و نارومر به شمار می آمد. در سال ۱۹۴۸ آرخیپووا پایان نامه آموزشی خود را با «بالاترین درجه» بنمایش گذارد و آموزش خود را در دانشکده پایان رساند.

ایرینا آرخیپووا آی بناساز

پس از بیابان رساندن آموزش دانشگاهی، آرخیپووا به کارگاه بناسازی فرستاده شد، که کارش نمودارسازی برای شهر مسکو بود. در اینجا ایرینا بر روی نمودارسازی خانه‌های زیستنی [مسکونی] در بزرگراه یاروسلاوسک کار می‌کرد، و دیرتر بر پایه الگوی او دانشکده دارایی شهر مسکو ساخته شد. اما او نمی‌توانست سرگرمی دوست‌داشتنی خود را رها کند. در کنار کار بناسازی، او در بخش شامگاهی آموزشگاه والای موسیقی پذیرفته شد. در سال ۱۹۵۱ اجرای نخست او در ایستگاه فرستنده آوایی [راديو] انجام شد. و پس از یکسال او وارد بخش روزانه آموزشگاه والای موسیقی شد؛ در جایی که سال پایانی آموزش خود را سپری کرد. برای این کار او ناچار شد تا به حساب خود آسایه [مرخصی] درازمدت از مکان کار خود بگیرد. اما آرخیپووا بدون آن هم دیگر بسر کار خود بازنگشت. در سال ۱۹۵۳ او وارد دوره والای آموزش [آسپیرانتورا] شد.

ایرینا آرخیپووا آی خواننده

با پایان آموزش در آموزشگاه والای موسیقی، آرخیپووا به تلاش افتاد تا در آزمون ورودی به خانه نمایش بزرگ کامیاب شود، اما همه تلاش‌های او با شکست روبرو شدند. در سال ۱۹۵۴ ایرینا به اسوردلوسک رفت و با یکسال کار در خانه نمایش آوازی، درخواست‌نامه‌ای را برای هنجازی در یک پیکار آوازی جهانی پر کرد. در آن هنگام کامیابی بنزد او آمد، او برنده این پیکار آوازی شد و پس از آن شروع به دادن کنسرت‌ها در شهرهای روسیه کرد. در سال ۱۹۵۶ ایرینا برای اجرای برنامه بر روی پهنه اجرایی خانه نمایش کوچک، راهش به لنینگراد افتاد. اما بنابر فرمان دیوان‌سرای [وزارتخانه] فرهنگ او به مسکو رفت. و از تاریخ یکم ماه مارس سال ۱۹۵۶ ایرینا کنستانتینوونا کار خود را در خانه نمایش بزرگ آغاز کرد.

نخستین اجرا - شکوفایی کاری

در همان سالی که آرخیپووا در خانه نمایش بزرگ به کار گرفته شد، او بخش‌های آم‌ریس («آییدا»)، ل‌ن («جنگ و دنیا»)، م‌گ («فالس‌تاف») را خواند. و بدنیا ل‌ن را خواند. اینها در سال ۱۹۵۸ بخش بسیار پیچیده در نمایش آهنگساز چک، ل. یاناچک آمد. پس از این، او شروع به گردشگری‌های هنری به کشورهای اروپا کرد. شب رمانس‌های روسی در رم، ارزشمندترین رویداد شد، که پس از آن پیمان‌نامه‌ای برای آموزش والای آوازخوانان روسی در ایتالیا دستینه شد [امضا شد]. نامدارگی خواننده افزایش پیدا می‌کرد، شمار کشورهای و شهرهایی، که او در آنها برنامه اجرا می‌کرد نیز بیشتر می‌شد. آرخیپووا شاهزاده خانم نمایش آوازی روسی نامیده شد و بهترین کارمن در دنیا.

زندگی خودی [شخصی] ایرینا آرخیپووا

در زمان آموزش سخت‌کوشانه و کارهای هنری، ایرینا کنستانتینوونا زندگی خود را از یاد نبرد. او همسر هم‌رشته خود، یوگنی آرخیپوف شد و در سال ۱۹۴۷ از او پسری را بنام آندره‌ی بدنیا آورد. خواننده بزودی از همسر نخست خود جدا شد، اما تا پایان زندگی نام خانوادگی او را برای خود نگاه داشت. با همین نام نیز او پرآوازه شد. یوری ولکوف، برگرداننده زبان [مترجم]، شوهر دوم او شد. آنها بهنگام گذراندن دوران والای آموزشی خود در «لا اسکالا» در ایتالیا با یکدیگر آشنا شدند. اما این پیوند زن و شوهری نیز ناکامیاب شد و بزودی پایان رسید. با آشنایی با شوهر سوم خود در سال ۱۹۶۶، ایرینا تا پایان زندگی از او جدا نشد. خواننده جوان ولادیسلاو پیاوکو شانزده سال جوانتر از همسر خود بود. آنها بدون فرزند ماندند، اما تا آن‌زمان ولادیسلاو، پدر چهار کودک، و ایرینا مادر تنها و دوست داشتنی‌ترین پسر خود آندره‌ی بود. در سال ۱۹۷۲ نوّه او بدنیا آمد، که او نیز آندره‌ی نامیده شد. آندره‌ی آندریویچ آرخیپوف، همچون مادر بزرگ خود، آموزش کارشناسانه [فنی] را در رشته «خودرو-دستگاه‌سازی الکترونیکی» بدست آورد، و سپس آموزشگاه والای موسیقی را بپایان رساند. امروز او هنرمند خانه نمایش بزرگ می‌باشد. آندره‌ی دارای دختری بنام ایروچکا است، که به سربلندی [افتخار] مادر بزرگش نامیده شده. ایرا نوّه دوست‌داشتنی آرخیپووا بشمار می‌آید، و او نیز مادر بزرگ خود را بسیار دوست می‌داشت. پسر آندره‌ی را ایرینا کنستانتینوونا چهار سال پیش از مرگ خود بخاک سپرد. او تنها شانزده سال داشت، آندره‌ی نتوانست بیماری‌اش را شکست دهد. خود ایرینا در سال ۲۰۱۰ در ۸۵ سالگی از دنیا رفت.

بابک بردیا

برگردان از داده‌هایی در اینترنت درباره ایرینا آرخیپووا از زبان روسی به زبان پارسی
برلین - ۹ ماه نوامبر سال ۲۰۲۰